

40 Hadiste Kardeşlik

“Sizden biriniz kendisi için sevdiğini mü'min kardeşi için de sevmedikçe gerçek mü'min olamaz.”

(T2515, Tirmizî, “Sıfatü'l-Kıyâme” 59)

“Mü'minler birbirlerini sevmeye, birbirlerine karşı sevgi ve merhamet göstermede tek bir beden gibidir. O bedenin bir organı acı çektiği zaman, bedenin diğer organları da uykusuzluk ve yüksek ateş çekerler.”

(M6586, Müslim, “Birr” 66)

“Müslüman, Müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu (zalimlere de) teslim etmez. Kim din kardeşinin bir ihtiyacını giderirse, Allah da onun ihtiyacını giderir. Kim bir Müslümanın bir sıkıntısını giderirse, Allah da onun kıyamet sıkıntılarından birini giderir. Kim bir Müslümanın (kusurunu) örterse Allah da kıyamet günü onu örter.”

(M6578, Müslim, “Birr”; T1426, Tirmizî, “Hudud” 3)

“Dikkat edin! Müslüman, Müslümanın kardeşidir. Müslümana, gönül rızası olmadan kardeşinin malı helal değildir.”

(T3087, Tirmizî, “Tefsîru'l-Kur'ân” 9)

“Müslüman, Müslümanın kardeşidir. Bir Müslümanın din kardeşine maldaki kusuru açıklamaksızın satması helal değildir.”

(İM2246, İbn Mâce, “Ticaret” 45)

“Bir Müslümanın din kardeşlerine karşı şu beş görevi vardır: Selâmı almak, aksırana “Yerhamukellâh” (Allah sana merhamet etsin) diye dua etmek, davete katılmak, hastayı ziyaret etmek ve cenazelere katılmak.”

(M5650, Müslim, “Selâm” 4)

“Sadakanın en faziletlisi, Müslüman kişinin ilim öğrenmesi, sonra da onu din kardeşlerine öğretmesidir.”

(İM243, İbn Mâce, “Sunne” 20)

“Kim, gıyabında bir din kardeşi için dua ederse, onun yanındaki görevli melek: ‘Âmin! Senin için de bir benzeri verilsin’ der.”

(M6928, Müslim, “Zikir” 87)

“Allah Resûlü: “Zalim olsun, mazlum olsun din kardeşine, yardım et!” buyurdu. Bir adam: “Yâ Resûlallah! Mazlum olduğunda ona yardım ederim, fakat zalim olduğunda nasıl yardım ederim?” dedi. Resûlullah: “Onu zulümden alıkoyarsın, işte bu da ona yardımdır.” buyurdu.”

(B6952, Buhârî, “İkrah” 7; B2444, Buhârî, “Mezâlim” 4)

“Biriniz kardeşine sevgi duyduğunda bu sevgisini ona bildirsün.”

(T2391, Tirmizî, “Zühd” 53)

“Müslüman, hasta kardeşini ziyaret ettiğinde dönünceye dek cennet bahçelerinde demektir.”

(M6553, Müslim, “Birr” 41; T967, Tirmizî, “Cenâiz” 2)

“Müslümanın, din kardeşine üç günden fazla dargın durması helal değildir. Onlar birbirleriyle karşılaştıklarında birisi yüzünü şu tarafa, diğeri ise öte tarafa çevirir. Onların en hayırlısı önce selam verendir.”

(T1932, Tirmizî, “Birr ve Sıla” 21)

“Zandan sakının. Zira zan sözün en yalan olanıdır. İnsanların özel hallerini araştırmayın, konuşmalarını dinlemeye çalışmayın, birbirinizin alışverişini kızıştırmayın, birbirinize haset etmeyin, birbirinize kin beslemeyin, birbirinize sırt çevirmeyin. Ey Allah'ın kulları kardeşler olun.”

(B6066, Buhârî, “Edeb” 58; B5143, Buhârî, “Nikâh” 46)

“Kimin kardeşine karşı yaptığı bir haksızlık varsa, (ahirette) iyiliklerinden alınıp ona verilmeden önce (dünyada iken) onunla helâlleşsin. Çünkü kıyamette ne bir dinar ne de dirhem vardır. Şayet o hakkı karşılayacak iyiliklerinden bulunmazsa, kardeşinin kötülüklerinden alınır ve o haksızın üzerine atılır.”

(B6534, Buhârî, “Rikâk”, 48)

“Biriniz din kardeşine danıştığı zaman, danışılan kişi ona görüşünü belirtsün.”

(İM3747, İbn Mâce, “Edeb”, 37)

“Kul, din kardeşine yardımcı olduğu sürece Allah da onun yardımcısı olur.”

(HM7461, Ahmed b. Hanbel, II. 252.)

“Bir kimse din kardeşinin satışı üzerine satış yapmasın, onun dönürlüğü üzerine de –izin vermedikçe- dönür göndermesin.”

(M3812, Müslim, “Buyû” 8)

“Hizmetçileriniz sizin kardeşlerinizdir. Allah onları sizin emrinize vermiştir. Her kimin emrinde din kardeşi varsa, ona yediğinden yedirsün, giydiğinden giydirsün. Onlara güçleri yetmeyecek işler yüklemeyiniz. Şayet yüklerseniz, bari onlara yardım ediniz.”

(B30, Buhârî, “İman” 22)

40 Hadiste Kardeşlik

“Selamı yayın, yemek yedin ve Allah’ın (c.c.) size emrettiği gibi kardeşler olun.”
(İM3252, İbn Mâce, “Et’ime” 1)

“Cennetin kapıları, Pazartesi ve Perşembe günleri açılır. Din kardeşi ile arasında düşmanlık olan kimse hariç Allah’a hiçbir şeyi eş koşmayan her Müslüman kul bağışlanır. ‘Bu iki kişiyi aralarında anlaşmıca kadar bekletiniz, barışmıca kadar bekletiniz!’ denilir.”
(MUI652, Muvatta, “Husnu’l-Hulk” 4)

“Müslüman kardeşini hakir görmesi kişiye kötülük olarak yeter. Her Müslümanın kanı, malı ve onuru Müslümana haramdır.”
(M6541, Müslim, “Birr” 32)

“Kardeşinle (gereksiz) tartışmaya girme, onunla (kırıcı şekilde) şakalaşma ve ona yerine getiremeyeceğin sözü verme.”
(T1995, Tirmizî, “Birr” 58)

“Her iyilik, bir sadakadır. Kardeşini güler yüzle karşılaman, kovandan ihtiyacı olan bir şeyi kardeşinin kovasına boşaltman da bu tür iyiliklerdendir.”
(T1970, Tirmizî, “Birr” 45)

“Din kardeşini güler yüzle karşılaman bile olsa hiçbir iyiliği küçük görme!”
(M6690, Müslim, “Birr” 144)

“Beni yaşatan (Allah)’a yemin ederim ki, iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olamazsınız. Yaptığınız zaman birbirinizi seveceğiniz bir şey söyleyeyim mi? Aranızda selamı yayın.”
(HM10180, Ahmed b. Hanbel, II, 478)

“Biriniz kardeşinde beğendiği bir şey gördüğünde, ona bereketli olması için dua etsin.”
(İM3509, İbn Mâce, “Tıb” 32)

“Kişi yerine getirme niyetiyle kardeşine söz verir de yerine getiremez ve zamanında sözünü tutamazsa günahkâr olmaz.”
(D4995, Ebû Dâvûd, “Edeb” 82)

“Kardeşi özür dilediği halde özrünü kabul etmeyen kişiye onun hatası gibi hata yazılır.”
(İM3718, İbn Mâce, “Edeb” 23)

“Kim din kardeşinin onurunu korursa Allah da kıyamet gününde onun yüzünü cehennem ateşinden korur.”
(T1931, Tirmizî, “Birr ve Sıla” 20)

“Bir konuda seni tasdik ettiği hâlde kardeşine yalan söylemen, ne kadar büyük bir ihanettir!”
(D4971, Ebû Dâvûd, “Edeb” 71)

“Yâ Resûlullah! Gıybet nedir?” denildi. Resûlullah: ‘Kardeşini hoşlanmadığı bir şey ile anmandır.’ buyurdu. ‘Ya kardeşimde o söylediğim durum varsa ne dersin?’ denilince Resûlullah: ‘Söylediğin şey eğer onda varsa gıybet etmişindir. Şayet yoksa ona iftira etmiş olursun.’ buyurdu.”
(D4874, Ebû Dâvûd, “Edeb” 35)

“Biriniz kardeşini illâ medh edecekse ve şayet onun öyle olduğu biliniyorsa, ‘Falanın şöyle olduğunu zannediyorum, Allah’a karşı kimseyi temize çıkaramam.’ desin.”
(M7502, Müslim, “Zühd ve Rekâik” 66)

“Kardeşinin başına gelen bir şeye sevinip gülme. Sonra Allah ona merhamet edip seni (o şeyle) imtihan eder.”
(T2506, Tirmizî, “Sıfatü’l-kıyâme” 54)

“Kim Müslüman kardeşini bir günahtan dolayı ayıplarsa, kendisi de o günahı işlemeyen olmaz.”
(T2505, Tirmizî, “Sıfatü’l-kıyâme” 53)

“Her kim kardeşine bile bile doğru olmayan bir görüş bildirirse ona ihanet etmiş olur.”
(D3657, Ebû Dâvûd, “İlim” 8)

“Sizler, kardeşlerinizin yanına gidiyorsunuz. Bineklerinize iyi bakın, kıyafetlerinizi de düzeltin ve böylece insanların gözdesi olun! Allah çirkin görünümü ve çirkinleşmeyi sevmez.”
(D4089, Ebû Dâvûd, “Libâs” 25)

“Her kimin tarlası varsa onu eksin; kendisi ekmezse onu din kardeşine (karşılıksız) ektirsin!”
(M3917, Müslim, “Buyû” 88)

“İki Müslümandan biri, din kardeşine silâh çekerse, ikisi de cehennem kenarındadırlar. Biri diğerini öldürüşe, ona ikisi birden girerler.”
(M7255, Müslim, “Fiten” 16)

“Davalarınızla bana başvuruyorsunuz. Ben de bir insanım. Belki biriniz delilini diğerinden daha güzel ifade eder ve ben ondan duyduğuma göre (onun lehine) hüküm veririm. Bu şekilde kime (yanlışlıkla) kardeşinin hakkından bir şey vermişsem, asla onu almasın. Zira böyle bir durumda ona ben ancak bir ateş parçası vermiş olurum.” (B7169 Buhârî, “Ahkâm” 20; N5403, Nesâî, “Âdâbu’l-Kudât” 13)